

ST. — NO. 1526. Entered as second-class matter, December 6, 1937, at the post office

CHICAGO, ILL., 9. DECEMBRA (December 9) 1936

Published Weekly at 2301 S. Lawndale Ave. LETO — VOL. XXXI.

KDO JE ZMAGAL V PROŠLI VOLILNI BORBI?

STAVKE PO DEŽELI SO PRIČA
DA JE VSE KAKOR JE BILO

Politiki obljubljujejo kar kdo hoče, a brez
pritska se niti "priateljev" ne spomnijo

Energičnost socialistov v unijah jamstvo za
uspehe. — Bodocnost industrialnih unij

POL milijona dolarjev, ki so jih razne družbe in policijski organi izdali za solzavice in za druga bojna sredstva proti "drhalim", ni bilo izdanih zmanjšanj. To danes dobro razumejo stavkarji v Readingu, mornarški in skladnični delavci v San Franciscu in drugih lukah ob Pacifiku, delavci v newyorskem pristanišču in še marsikje, kjer so delavci zastavkali. Stavki pa je bilo te tedne zelo velike in še več se jih obeta, kajti ker delavstvo nima politične moči, da si bi svoj položaj lahko uspešno izboljševalo s pomočjo socialnih postav, se v boju za višje plače, krajsi delavnik in za izboljšanje delovnih razmer poslužuje stavki, ker so stavki v teh okoliščinah edino izdatno sredstvo.

Stavkati ni prijetno. Treba je piketirati, treba je včasi vtrajati tedne in mesec, treba je čestokrat trpeti pomanijanje in v slučaju poraza je marsikdo obdelo in prične se močno romanje za drugim. Ampak zarati za nizko plačo mesec za mesecem leta za letom pa je tudi nevzdržljivo.

Ker delavci vedo, da so drugi spet v stanju znatno dvigneti mezo, to od njih tudi pričakujejo, in ker se same ne zmenijo za to svojo dolžnost, jih je treba v to opozoriti z ujavo, in če to ne izda, je izhod stavka. Dividend so kompanije letos izplačale več kot kdaj prej od 1. 1930 naprej in mnoge so naklonile delničarjem celo višje kot leta 1929 ali leta 1928. Plače pa so povprečno okrog 40 odstotkov nižje, kakor takrat za veliko vedenje delavcev.

Organizatorična kampanja je v zamahu med delavci v jeklarski in v avtnej industriji, med delavci v tovarnah gumijastih avtnej obročev in drugih izdelkov iz kavčuka, v tekstilni industriji itd. Kampanja za ugraditev industrialnih unij v

teh obratih dobro napreduje vzliz sabotski taktiki eksekutivne in konservativne strokovne unije A. F. of L.

Važnejše stavke so se poleg že omenjenih pričele v proših par tednih pri Midland Steel (1.900 delavcev), v tovarni Goodyear kompanije v Akronu, ki uporablja okrog 14.000 delavcev, v steklnarnah v Pittsburghu, Pa., in v Ottawi, Ill. (skupaj 7.300 delavcev). Nekateri teh stavki so že poravnane, in sicer z delno zmagajo delavcev. Veliko je manjših stavk, in to v tovarnah, v trgovinah, pri časopisih in v raznih drugih obratih. Dolgorajna stavka časopisnih delavcev pri Hearstovem dnevniku Post-Intelligencer v Seattlu je bila nedavno poravnana z zmagijo za stavkarje. Ista unija (American Newspaper Guild) je izvojevala priznanje tudi pri dnevniku New York Daily News, ki se tiska v okrog milijon izvodov dnevno. Na jugu se bori za izboljšanje mizernih razmer poljedelskih delavcev Southern Tenant Farmers' unije, ki so jo ustavili in jo vodijo socialisti in njih somišljenci. Zanje je mnogo storil Norman Thomas.

Velika stavka pri Bendix (Nadaljevanje na 3. strani.)

New deal ohranjen,
in solzavice, ječe ter
krepeljci tudi

U Readingu imajo šerifa — piše se John C. Cook — ki pravi, da mu prostora v ječah za stavkarje ne bo zmanjšalo. Tako postave storiti kolikor more, da bi Berkshire Knitting kompaniji pomagal stresti stavko tkalniških delavcev. Dne 5. decembra je vrgel v ječo 147 piketov, med njimi 43 žensk. Vsak izmed njih je bil obojen na globo, in ker je niso mogli plačati, bodo morali ostati v zaporu 30 dni. Šerif jih je obtožil, da so ovirali "promet na trotoarju". Ker je bilo v readingski okrajni ječi prostora samo za dvajset žensk, so ostale poslali v okoliške zapore.

Kaj je z zavarovanjem
proti brezposelnosti?

Dvainštideset držav ameriške Unije se še ni niso pogibalo za predloge o zavarovanju proti brezposelnosti, čeprav jim je administracija v Washingtonu to priporočila. Poslanci imajo dohodek in se pa ne brigajo za usodo brezposelnih.

J. S. Z. podvzela smotreno akcijo za gmotno pomoč delavstvu v Španiji

Federacija SNPJ v Clevelandu na delu pri zbiranju doneskov. Upravni odbor SNPJ odobril sklep federacije. — Anton Garden vodi delo pri zbiranju prispevkov v področju JSZ. Nabiralne pole in pisma razposlana

V Avstriji je zbiranje prispevkov v pomoč delavcem v Španiji zlorobljen. Krivce oblast kaznjuje z dolgimi zapornimi kaznimi. V Nemčiji in Italiji pa je tudi tajna akcija v korist

delavskega stvari v Španiji nemočna, dočim mora skozi državno blagajno vse nemško in vse italijansko ljudstvo podpirati fašistično kontrarevolucijo in pobiranje španskega civilnega prebivalstva.

V Zed. državah je delavstvo politično svobodno in lahko podpira kogar hoče. Bil bi zlorobljen, če bi naše španske tovaršiše pustili v milost in nemilos Hitlerjevemu in Mussolinijevemu fašizmu in jim ne nudili nikake pomoči.

J. S. Z. je meseca septembra urigrala posamezne klube sklicevati shode v znak solidarnosti s španskim ljudstvom, ki se bori za svojo svobodo, in za zbiranje prispevkov za nuskup živil, obleke, zdravil in drugih potrebskih, ki jih pošilja v Španijo iz te dežele poseben odbor pod načelstvom David Dubinskyja. On je predsednik velike unije I. L. G. W. Vsega skupaj se je v področju klubov

JSZ ali pa na iniciativi posameznih članov zbral septembra, oktobra in novembra kar \$300. Nekateri so poslali vsote direktno, druge so bile poslane imenovanemu odboru skozi urad JSZ.

Vendar pa se je izkazalo, da brez organizirane akcije ne bo večjega uspeha. V petek 3. decembra se je vrnila prva seja nove eksekutive JSZ, na kateri je bilo poročano o dosedanjih lokaliziranih akcijah v pomoč španskim lojalistom in o programu eksekutive JSZ, ki je bil priobčen v Proletarju dne 2. decembra. Bilo je sklenjeno, da se poslige pismen apel vsem društvom naprednih podpornih jednot in zvez in klubom JSZ ter nabiralne pole. Ker je slično akcijo podvzela clevelandška federacija SNPJ in jo odobril upravni odbor SNPJ, vpraporča eksekutiva JSZ sodruži

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Jetniški tabor Dachau je priča "svobode" v Nemčiji

Nemški diktator in njegovi ministri (za propagando in drugi) trdijo, da Nemčija še nini nikoli tako svobodna kakor je sedaj. Kljub temu so koncentracijski tabori zmerom polni. To leto je "osvobodil" tisoč jetnikov, ne zato ker je v Nemčiji več svobode, ampak ker jih mučenje "ukrotilo", pa so jih spustili ven, da so napravili prostor drugim.

Mnogi pa se nočejo "poboljšati" in so v zaporih že tri leta.

Eden najbolj notoričnih jetniških taborov je Dachau na

Bavarskem. V njemu je nad tisoč jetnikov. Toliko jih namreč nacijska oblast sama priznava. Večinoma so to politični jetniki, toda v svrhu mučenja ljudi, ki so zaprti radi prepričanja, so med njimi tudi zločinski tipi, kot roparji, ubijalci, moralni pokvarjeni itd. Politični jetniki so označeni za "protisocialen element" in pa za "sovražnike države". Mnoge so zdravnik sterilizirali. Mučenje je nezobodno, zato so samomori med jetniki pogosti, veliko pa jih zbuli ali zblazni. Tabor je ograjen okrog in

okrog z jarkom, nato z zidom in s štolpi za paznike, nato izven obzidja z bodečim žičevjem v dveh krogih, med njima pa se dan in noč sprehabajo fašistične straže. Dokler niso tega mučilnega kraja "ko ogradi, se je nekaterim posrečilo pobegniti. Par beguncov je nato dospel v Francijo, od kjer so svetu sporočili, kaj počno nacijske bestje z žrtvami fašističnega terorja.

Druga kazen je odvzem nemškega državljanstva. To nacijska justica največ opravičuje proti onim, ki so se srečno in brez kredita.

Španija ne sme biti izgubljena

NEMČIJA IN ITALIJA NIČ VEČ NE SKRIVATA PODPORE GEN. FRANKU

Svetovna vojna v miniaturi. — Umazana vloga klerikalizma. — Pomoč, ki jo moramo dati

FASIZEM je najgrozovitejše poglavje v povojni zgodovini Evrope. Na vesti ima nič koliko zločinov. Na primer teror v Italiji in v Nemčiji, s katerim sta si Mussolini in nato Hitler podjarmila vsak svojo državo in ljudstvo. Poslužila sta se umor in mučilnic, da sta uničila opozicijo. V Italiji je "duce" storil vse v svoji moči, da uniči kulturno življenje naprednih primorskih Slovencev, kar se mu je posrečilo v par mesecih. Nato pa se je lotil tudi zatiranja veronauka v slovenskem jeziku in onemogočil je tudi katoliške liste v slovenskem jeziku, vzlič svoji zvezi s papežem. Hitler pa se je ovekovečil s "čičenjem" ariskske rase, in z decimiranjem židov.

Toda eden največjih zločinov, kar jih je fašizem dozdaj izvršil, pa so napadi Mussolinijevih in Hitlerjevih bombnih aeroplakov na civilno prebivalstvo Madrida.

Slike razmesarjenih otroških trupel na madridskih ulicah bodo ostale in pričale bodočim rodovom o barbarški fašistični dobi, ki je svoja zverska dejanja ogrinjala s plaščem boja za "krščanstvo" in "civilizacijo" proti "komunizmu".

Italijanski in nemški vojaški letalci so s svojimi bombami pobili že mnogo madridskega prebivalstva. Toda samo bombe jim niso bile dovolj, pa so začeli nato sipati na mesto še stupene pline, kajpada "za krščanstvo in kulturo". Fašisti so nekaj časa trdili, da plina ne rabijo, toda posebna angleška komisija, ki je prišla v Madrid, da prouči položaj na licu mesta, je brzojavila v London po maske proti plinu. . . V bolničah je ista komisija obiskala ljudi, katerim je plin iz fašističnih letal opalil pljuča. Poročala je, da je že prvi napad s plinom zahteval dve človeške žrtvi. Mnogi, ki so bili prizadeti, pa bodo cutili posledice do konca svojih dni.

Tudi materialna škoda, ki jo povzročajo fašistični letalci s sipanjem bomb na Madrid, je ogromna. Marsikje so zanele požar. Veliko hiš je zgorelo. Ranjencev je polne bolnišnice. Množici so drobci bomb ali kamenja, ki je letelo naokrog po eksplozijah, spačilo obraz, ali so izgubili ude ali pa dobili druge težke poškodbe, ki so jih pohabili za vse življenje. To niso vojaki, ampak delavci iz tovarn, mali trgovci, žene, otroci in starci.

General Franco in njegov klerikalni propagandistični štab trdita, da osvobjuje Španijo. Ampak če bi Španci mogli, bi generala Franca in vse njegove oprode poslali na dno pekla. To bi že davno storili, ako bi bil Franco odvisen le od pomoči, kolikor mu je dajo reakcionari Španci in cerkev. Toda Italija in Nemčija sta mu dali tankov in letal, pilote, topničarje in topove in Portugalska pa vojne ladje. Sir Percival Phillips je dne 3. decembra brzojavil z Gibraltarja londonskemu Daily

(Nadaljevanje na 2. strani.)

KANONI NAMESTO MASLA

Kdor je danes v Nemčiji surov na letu. Večinoma si niti tega ne bodo mogli privoščiti.

Restavracje bodo ravno takoj pod kontrolo. Vsake hrane, kakor skoršno se težko dobi, bodo morali kupovati 20 odstotkov manj. Na goste pa vrla apelira, da naj gostilnici pravljeno dolžnost do domovine upoštevajo in ne zahtevajo preveč.

Nekaj sličnega se je godilo med vojno tudi v Zed. državah.

Lastniki restavracji so gostom računalni hrano, ki jim je niso dal in gost je bil patriocien, če je plačal in molčal. Ako je govorjal, je bil pa "progerman".

V TEJ ŠTEVILKI

V tej številki je pregled vsebine Ameriškega družinskega koledarja za leto 1937. Priobčen je na 5. strani.

Kako se slovenski klerikalci v Ameriki navdušujejo za krivočnost generala Franca v Španiji, pove članek na 2. strani.

Citajte, kako je dala "Tisoč in ena noč" franciškan Hugo Breu inspiracijo za pravljice o sovjetski Uniji in o milijonarjih v nji. Priobčen je na 4. strani.

Kampanja za zbiranje prispevkov v pomoč španskim delavcem med ameriškimi Slovenci je zdaj organizirana.

Pojasni vam poročilo na prvi strani.

Na prvi strani je poročilo o "svobodi" v Hitlerjevi Nemčiji, o novem valu stavk v Zed. državah, o fašističnem rušenju Madrida, o grozotah civilne vojne (članek na 2. strani) itd.

"Proletarec" je bojevno glasilo slovenskih delavcev.

Citajte in širite ga!

A. SERAFIMOVIC: ŽELEZNA REKA

ROMAN IZ CIVILNE VOJNE V SOVJETSKI RUSIJI
Prevel iz ručnine za "Proletarca" ANGELO CERKVENIK

(Nadaljevanje.)

Temno je. Kožuh pa je kljub temu takoj opazil, da udrihajo Kozaki, ki so prodri bojno linijo, na vse strani, da blazno sekajo vse, kar jim pride pod sabljo... Skozi predor pričvi prvi oddelki konjenice.

"Sodrug Kožuh..."

"Zakaj ste zdaj tu?"

"Ne morem več zdržati... predrli so..."

"Kako ste mogli pustiti na cedilu svoje ljudi?"

"Sodrug Kožuh, hotel sem vas osebno prisili za pomoč."

"Primitate ga!"

Divja gnečja, streljanje, udarci sabelj, nezadovljiv klobiči, vse se valja in meša po temen bojišču. Izza voz, izza črnih obrisov vasi švigači strelji iz samokresov in pušk. Niti hudič se ne bi bil mogel tu razpozнатi ter ločiti priatelja od sovražnika. Prav lahko je mogoče, da se njegovi lastni ljudje kolijo med seboj. Nemara je vse to samo sen!

Kožuh prepozna v temi postavo adjutanta, ki mu teče nasproti.

"Sodrug Kožuh..."

Njegov glas je vzburen. Fant hoče še živeti. Zdajci zaslisi adjutanta:

"No, ali je prišel konec?"

Tako mehkega glasu ni adjutant iz Kožuhovih ust doslej še nikdar slišal. Streljanje, kričanje, stokajoča, ječeča gneča... V adjutantu se je nekje globoko porodila podzavetna, bliskovito nagla, skoraj malce škodljiva misel:

"Aha, tudi ti si samo človek kakor vsi mi! Tudi ti hoče torej, živeti!"

Toda vse to je trajalo komaj droben ulomek sekunde. Noč je zelo temna. Nič se ne vidi, pač pa se čuti: Kožuhov obraz je kamnen in kamnene so njegove besede, ki se sprostijo iz oklepja stisnjenej celjusti:

"Poskrbite, da se prinese na mesto, kjer se je izvršil predor, iz štaba strojnica. Zberite vse ljudi iz štaba in vozovstva ter potisnite Kožake kakor mogoče daleč k vozuom! Z desnega krila vzemite en eskadron!"

"Zgodilo se bo po ukazu!"

Adjutant je utonil v temi. Kožuh je zdrvel dalje. Z leve in desne švigači iz pušk ognjeni jeksi. Prostor, ki meri v dolžino kakšnih sedemdeset metrov, je prazen. Tu so Kozaki prodri obrambno črto, a vojaki niso zbežali, le umaknili so se, umaknili na levo in desno stran. Ležali so kakor je pač naneslo v vodobinah in so streljali. Čeprav je bilo močno temno, so se vendarle videli klobiči ljudi, ki so se porivali sem ter tja. Klobiči so se vedno bolj bližali, so se polegri ter pričeli streljati. Ognjeni zublji so švigači iz pušk. Vojaški so merili in streljali proti tem zublju.

Iz štaba so privlekli težko strojnico. Kožuh je zaukazal, naj vojaki nehajo streljati. Streljati smejo le na povelje. Vsedel se je k strojnici. Bilo mu je prijetno. Zazdele se mu je, da je na varnem. Z leve in desne švigače prskatanje. Kakor hitro so vojaki nehal streljati, se je sovražnik dvignil ter zadel proti Kožuhovim vojakom:

"Hura-a-a-a..."

Ze so prav blizu, že se morejo razločiti posamezne postave, ki tečejo s puškami v rokah.

Kožuh:

"Brzoogenj!"

"Brzoogenj!"

Sam je uravnal svojo strojnico:

Tr-tr-trr-trr-trr...

Črni klobiči se rušijo kakor temne papirne hišice. Vsa vrsta obstane, se zamaje... obrne ter v grozi in strahu zdrvi nazaj v temno:

Zopet je zagospodovala nepredorna tema, mir, le semtretja je zadonel kakšen strel. Počasi se je zopet zaslil žuborenje reke.

Tudi na hrbotu je ponehalo streljanje. Kozaki, ki jih ni nihče več podpiral, so se drug za drugim porazbežali, pustili svoje konje na cedilu in se poskrili pod vozovi, v hišah ter vrtovih. Kakšnih deset so ujeli ter jih s sabljami posekali; presekali so jim glave

čez usta, iz katerih je smrdelo po žganju. Ko se je delalo jutro, je odpeljala neka stotinja prijetega poveljnika na pokopališče. Vrnila se je brez njega.

Sonce se je dvignilo ter odkrilo klukasto vrsto mrljev. Videti je bilo, kakor da jih je naplavila plima, oseka pa jih pustila na pesku. Tu pa tam so ležali kar na kupih in sicer povsod tam, kjer je kosila Kožuhova strojnica. Kozaki so poslali Kožuhu parlamentarja. Kožuh jim je dopustil, da so pobrali ter odnesli svoje mrlje. Če bi bili ostali nepokopani, bi bilo smrdelo po razpadajočih trupilih. Lahko bi se bili ljudje tudi okužili.

Kakor hitro so odnesli trupla, so začeli zopet grmeti topovi. Zopet je treslo strahotno bobnenje nebo in zemljo. Eksplozije so vplivale na prsi in možgane strahotno ubijajoče.

Vse, kar hodi, ima odprtta usta. Tako si vsaka živo bitje obvaruje svoja ušesa. Mrtvi ležijo negibno, dokler jih ne odnesejo v ozadje.

Nabojnica se praznijo, municipski vozovi prav tako.

Kožuh se ne gane z mesta. O zaostalih kolonah se še nič ne sliši. Kožuh sklice vse poljubne na posvet, kajti pretežka je odgovornost, da bi so jo sam naprtil na svoja ramena. Če bodo še dalje čakali, bodo poginili vsi, če se prebijejo ter odkorakajo dalje, bosta poginili zaostali koloni.

XXXV.

Daleč tam v ozadju, kjer so se porazmestili po širini stepi vozovi, konji, starčki, otroci, ženske in ranjenci, se spušča mrak počasni na zemljo. Iz ognjev se, kakor vsak večer doslej, dvigajo proti nebu modri oblaki.

Prav nič jih ne moti, da se je zemlja pod daljnim, težkim bobnenjem ves dan tresla. Vsi so se temu privadiči. Komaj, komaj so bobnenje sploh slišali.

Mrak je temnomoder in temnomoder je dim, ki se dviga iz tabornih ognjev. Temnomoder je tudi daljni gozd. Med gozdom in dolgimi vrstami voz leži temnomodra, pusta, skrivnostna planjava, ležijo skrivnostna polja...

Govorjenje, rožljanje, oglašanje živali, otroški jok, ropot kotlov...

Daleč naokrog para temo nešteto rdečih ognjev otočkov.

V ta mirni metež se je zasekal daljni, v gozdu porojeni zvok.

Spočetka se je slišal samo razvlečen: Aaa-a-a-a... Prijaha je od daleč, od nekod iz mraka, iz otožne, skrivnostne notranjosti gozda: A-a-a-a...

Potem so se iz gozda izlučili črni madeži, drug za drugim. Iz gozda so se izlile ter ob gozdnem robu razlike v dolgo, omahujočo črto črne sence... Črta se je širila v ploskev, ki se je valila proti taborišču... Čim bliže je prihajala k taborišču, tem silnejši je bil smrtni krik:

A-a-a-a-a...

Vsi ljudje in vse živali, ki so bili zbrani v taborišču, so se obrnili proti gozdnemu robu, odkoder se je zibal proti taborišču opetkoča se ploskev s kvikušu obrnjenimi, svetlikajočimi se bodčicami.

Oči slehernega živega bitja so se obrnile tjakaj. Otoki tabornih ognjev so bili rdeča kasto osvetljeni.

Vsi so hkratou doumeli, kaj pomeni ta temna ploskev.... Vsa zemlja se je pod težkimi udarci kopit tresla... Celo oddaljeno bobnenje topov je spriča tega strašnega groma zamrlo:

A-a-a-a-a...

Med vozovi, ojnicami, ognji so v smrtnem strahu zažuboreli nešteti glasovi:

"Kozaki, Kozaki, Ko-za-ki..."

Konji so nehalo žvečiti in so dvignili uhlje kvikušu. Psi so zlezli pod vozove.

Nihče ni poskušal bežati ali kako drugače rešiti se. Vsi so kakor ohromeli zrli v vedno temnejši mrak, iz katerega se je valila črna lavina.

(Dalje prihodnjič.)

SILVESTROVA ZABAVA

KLUBA ŠT. I J. S. Z.

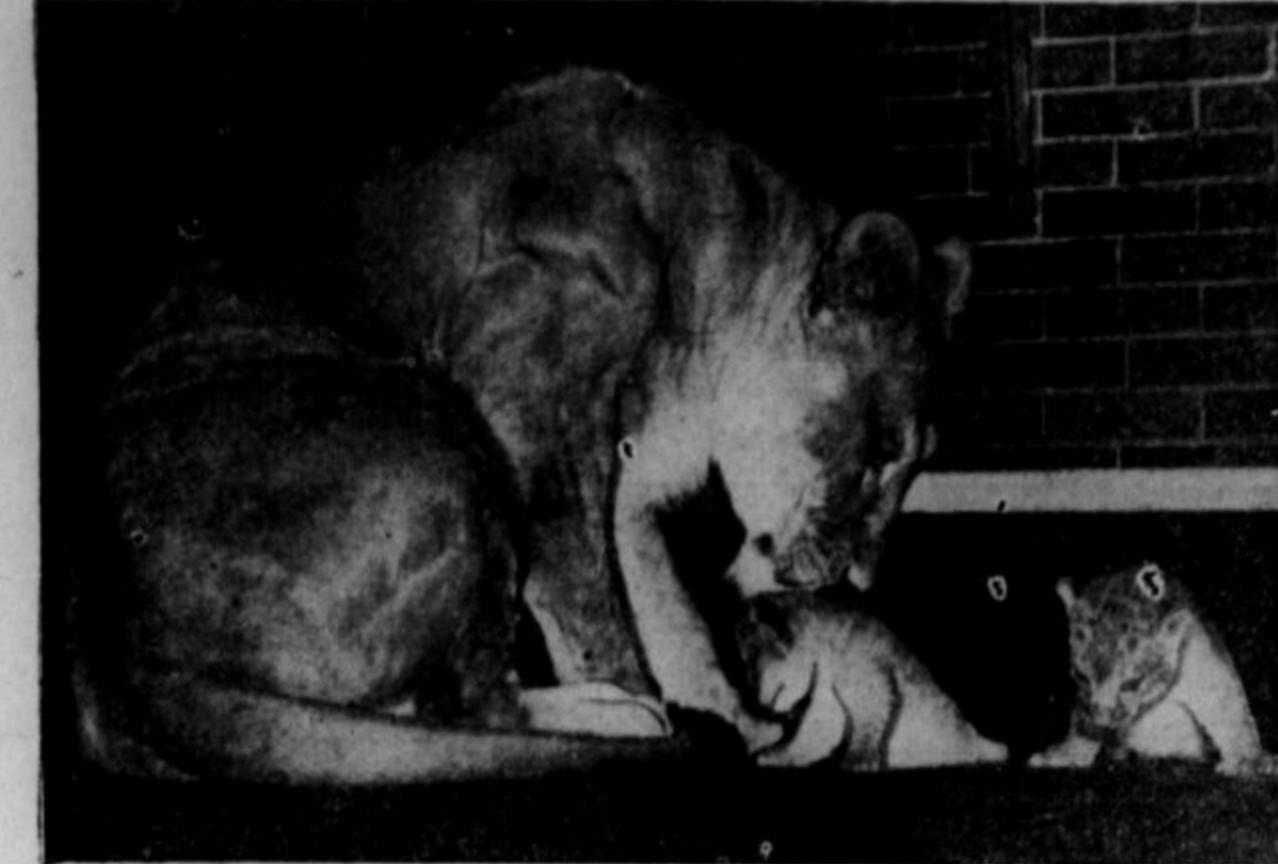
v četrtek večer 31. decembra v dvorani SNPJ
CHICAGO, ILL.

Godba v obeh dvoranah. V gornji igra John Kochavarjev orkester in v spodnji Gradišek in Omerza

VSTOPNICE: V PREDPRODAJI 40c. PRI BLAGAJNI NA VEČER PRIREDITVE 60c.

Nabavite si jih v predprodaji, kajti s tem prihranite! Dobite jih pri članih in članicah kluba in v uradu Proletarca.

DRUŽINSKO ŽIVLJENJE V CIKAŠKEM ZOOLOGICNEM VRTU

V Brookfieldu tik Chicaga, par milij zapadno od Slovenskega delavskega centra, je velik, nov, najmodernejši urejen zoologični park, ki je eden izmed najzanimivejših na svetu. Na tej sliki je levinja in njena mladička, ki prezimujejo v Lincolnovem parku, ki je drugi največji zoologični vrt v Illinoisu, oziroma v Chiagu.

GLASOVI IZ NAŠEGA GIBANJA

Zbral Charles Pogorelec

Fontana, Calif. Anton Blasich je poslal 2 naročnini in načrtoval za 12 koledarjev. Tone vedno storiti kolikor največ more za Proletarca v svoji naseljini.

Oakland, Calif. "Big" Toni Tomšič iz "zlate" Californije je drugi, ki ne potrebuje posebnih opominov iz upravnosti, glede agitacije za našo stvar. Pred par dnevi je poslal par naročnin v naročilo za 10 koledarjev, ter priporočila na koga se naj obrnemo v drugih takih lepih stvareh? Toraj da zarečem: "Zarja" je imela na Zarvalni dan uspešno slavje 20 letnice svojega obstanka. Udeležba ob programu je bila vplivljena skrajno neugodnemu vremenu obnivala. Še bolj pa zvezcer, kar je razveseljivo dejstvo. "Zarja" je zbor, ki je ves svoj čas ohranila delavski značaj in ga bilo sram tega. Ta značaj bo ohranila "Zarja" tudi v božiču. Cloveka bi veselilo ko bi mogel kaj podobnega reči tudi o drugih panogah našega gibanja v Clevelandu, zlasti glede agitacije za list, prodajo koledarja, Majskega Glasa, ter agitacije za oglase v naših publikacijah. Kar se oglasov za koledar tiče, so se za letnik 1937 naši clevelandski sodruži načlanslabše odzvali. Rekord oglasov treh letnikov koledarja je sleden: 1935, \$262.50, 1936 \$181.00, 1937 \$127.50. Ali se je začela uresničevati grožnja klerikalcev iz zadnjih par let? Sodruži v Clevelandu, odgovorite si na to vprašanje, kakor tudi če ste storili svojo dolžnost napram svojim lastnim publikacijam. Ista je z agitacijo za list. V glavnem agitira zanj Tone Jankovich, ki je pred kratkom postal 15 naročnin, pa tudi on ne agitira v tistih meri kot pred leti. Tako vidimo, da bi bile reforme med našimi sodruži tam zelo potrebne, in moralen uspeh s to našo publikacijo vse drugačen kot je. Upajmo na izboljšanje tudi v tem pogledu. Eno naročino je poslal tudi Jacob Rožič.

Detroit, Mich. Joe Korsič se ne oglaša posebno pogostoma, toda kadar se tedaj nekaj zaleže. Pred par dnevi je poslal 19 naročnin in zahteval imenik za podelitev s ploskev s kvikušu obrnjenimi, le bil uspešen z njo. Zeleti bi bilo da bi se tudi druge naselbine, zlasti naša "metropola", tako agilno udejstvovalo pred tem delu, pa bi bil gmotin in moralen uspeh s to našo publikacijo vse drugačen kot je. Upajmo na izboljšanje tudi v tem pogledu. Eno naročino je poslal tudi Jacob Rožič.

Sheboygan, Wis. Frank Stih je tudi eden tistih naših agitatorjev, katerega ime pogostoma vidimo v naših izkazih. Pred kratkom je poslal spet 5 naročnin.

Bridgeport, O. Od tu se je zglašil s 3. naročnino na stačni (ne po letih, pač po pa agilnostih) sodrug Snoy. Tudi on ne zamudi nobene prilike kadar je kaj za storiti za naš po-kritik.

Jerome, Pa. Z Jožetom Turšičem in njegovo družino se nismo videli lepo število let. Ko sem bil zadnjič na agitaciji tam sem ga obiskal. Je še vedno vnet v delavsko gibanje. Pred par dnevi je poslal 4 naročnine in pravi da se v kratkem spet zglaši.

Herminie, Pa. Anton Zornik je še vedno na delu za razširjenje Proletarca. Pred nekaj dnevi je poslal 3 naročnine.

Johnstown, Pa. Andrew Vidrich, se je spet zglasil in poslal 1 naročnino in naročil 24 koledarjev.

West Allis, Wis. Joe Radel se sicer ne oglaša kaj pogostoma, toda kadar se, pomeni nekaj. Pred par dnevi je poslal 2 naročnini in \$7.25 v tiskovni sklad liste ki jih je nabral na zadnjem koncertu pevskega zborja "Naprej".

Chicago, Ill. Angela Zaitz je izročila upravnemu 4 naročnine, Joseph Oblak pa 2, zbrane je dobil tudi en oglas za koledar.

Bogataši za svoje stranke

Senatni odbor je objavil, da

Products Co. v South Bendu, Ind., v kateri je bilo prizadetih 4,300 delavcev, je bila poravnana z delno zmago zanje. Družba je priznala unijo Automobile Workers International za zastopnico delavcev pri kolektivnem pogajjanju.

Dobro za unije je, da so sozialisti postali v njih aktivnej-

še, in sicer ne kot birokrati v odborih, ampak kot člani, ki

širijo med delavci duh idealizma. Kadar bo ta jačji, se bo do moralni raketarski elementi umakniti iz unije in konservativne odbornike bodo nasledili na prednji delavci, ki ne bodo glede sami prošlost in sedanost,

ampak se znali poglobiti tudi

v ekonomski razvoj bodočnosti.

Želodčno zdravilo iskreno priporočano

Chicago, Ill. — "Uživanje Trinerjevo grenačno vino, kadarkoli trpm na želodčnih ali neprebavnih

"TISOČ IN ENA NOČ" V LEMONTU

Haducinacije patra Hugo (Brena). — Leon Trocki in drugi sovjetski magnati imajo cekinov kot buča di pa floridska pomaranča peška. — Sovjetske gledališke igralke, sovjetske filmske zvezde, žene in priležnice sovjetskih komisarjev vse v svili in draguljih — mmm. — Ves svet strmi ob odkritju grabeževstva in razkošja v Kremlju. — "Tisoč in ena noč" v lemontski izdaji. Pater Hugo hudo laže, in kadar misli, misli da laže v korist svete matere cerkve, pa se dobri gospod hudo motijo! Taka šmentana reč!

"Proletarac" ni komunističen list in zato ni njegova naloga, da bi branil komuniste. Je pa njegova naloga, da pobija klerikalno propagando, ki je poštala posebno poslednje mesece — vsled klerikalne hysterije radi Španije — tako umazana, da je gnušna do skrajnosti.

Propagandistični biroji katoliške cerkve se ravnajo danes bolj ko kdaj prej po starem jezuitskem načelu, "namen posvečuje sredstva".

Naj bo sredstvo še tako u-

mazano in lumparsko — glavno je, da ga rabim "v dober namen". Tako sklepa tudi pater Hugo, ki poleg drugih patrov in par posvetnih svečenikov piše "editoriale" v "prvi slovenski list v Ameriki". Namreč v Amerikanskega Slovencev na Čermakovici ulici.

Kot znano, so katoliški škofje

je v Nemčiji že prošlo pomlad ponudili Hitlerju svojo pomoč v njegovi "sveti" vojni proti "komunizmu". Papež pa mu jo je ponudil že prej, Hitler ni rekel nič. Če hočete, kar pomagajte! In mu pomagaja. Pater Hugo pomaga. Amerikanski Slovenec pomaga. Tudi Lojze Pire noče zaostajati. Ampak z njim se tu ne bomo pečali. Rajše se bomo nekoliko pozabavili s patrom, ki mu je ime Hugo, včasi pa je bil Janez ali kar že, namreč, predno je postal franciškan. Napisal je članek z naslovom "Pripovedka o komunističnem raju". Kar v njemu "razkriva", so res take reči, da bi človek od samega razočaranja skočil v vodo, če ne bi bila zdaj že premrzla, ali pa se vsaj poškropil z blagovljeno vodo, da bi ga varovala pred moskovskimi hudočci.

Pater Hugo je hud na boljševike. To je v redu. Ni pa hud našte toliko raditega, ker v Rusiji niso ustvarili raja, pač pa zato ker so si-nagrabičili nič koliko milijonov. (Bogove, kje)

dajabili!

Saj je carjeva

vrla vendar vse zapravila in

nato se je še Kerenski do vrata zadolžil). Hugo je silno razljuten, ker so visoke boljševiške dame bolj okinčane z žlahtnim kamni, kot pa je bila kdaj prej kaka carica. (Tudi to je čudno, kajti boljševiki so po revolucioni hiteli prodajati diamante, biseri in tako robo carjevega dvora in ruske aristokracije ko hitro so mogli, da so dobili potrebne vsoze za načrtovanje strojey in drugega potrebnega blaga).

Dobri gospod ve, da so bili

proglasili komisarjev o petletki

in za izboljšanje življenjskega

standarda ruskega ljudstva le

humbug, zato pravi čitaljem:

"... Kdor ni s slepoto udarjen, lahko ve, da je komunistični raj le pripovedka iz "Tisoč in ena noč".

Po daljšem uvodu nadaljuje takole:

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo ne kapitalista ne proletarca, ampak samo enakopravni bratje. Humbug! V nobeni starokapitalistični državi ni morda toliko kapitalizma in proletarstva kot v komunistični Rusiji. Nikjer drugod morda ne zija tako globok prepad med kapitalisti in proletarci kot tam. Razloček je le v tem, da si tam stojte nasprotni proletarski kapitalisti in proletarski proletarci. ... Tako je v Rusiji pod boljševiki. Tisti, ki so pri jaslih si polnijo žepe, drugi gladu umirajo.

"Vzemimo n. pr. Bronstein

Trockija. Pred vojno je bil bebra. Nekoč si je moral čevlje in srajce izposoditi, da je mogel med ljudi. Pozneje je imel v New Yorku zakoton tiskarno, ki mu je s svojimi produkti dajala skromen kruh. Po zmagoviti boljševiški revoluciji je postal ko-diktator Rusije. Drugo je pustil umirati gladu in moriti na debelo. Sam pa je koliko milijonov. (Bogove, kje)

zadobili?

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

Pesniki, umetniki, gledališke zvezde so po cele ure čakali v predobi, da jih milostno sprejeme. Nekoč je znani slikar D-skij po dolgem času prisel na vrsto. Zato ga je pustila čakati, ker je bil pred njim neki prvovrstni čevljarski, ki ji je imel delati novo obuvilo. Na vse načine mu je skušala dovedeti, kake pete hoče imeti. A kljub vsemu strokovnemu znanju mu kar ni hotelo v glavo, kake pete hoče. Ko vstopi D-skij vzklikne: "Aha, ravno prav, slikar je tukaj! Nato njemu opiše, kake pete hoče in mu naroči, naj eno nariše, morda jo bo čevljarski potem razumel. Vse to se godilo že takrat, ko je papež s svojo podprtino akcijo reševal ruske proletarske otroke smrti od latke.

Nato je takih magnatinj na Ruskem vse polno. To je takozvana proletarska aristokracija. Njo tvorijo žene višjih sovjetskih uradnikov, njih prijatelje ter razne gledališke zvezde. One predstavljajo boljševiški dvor v moskovskemu Kremlju, katerega parket je kot brušeno ogledalo. Na dvor se za razne slovesne prilike in prireditve vozijo v lukšuznih avtih nekdaj najvišje carske gospode. Toleta vsake predstavljajo kapital. Je iz najizbranjenejšega in najdragocenjega blaga in najnovjejšega pariškega kraja ter z brillanti posuta. Meročna kraljica mode je žena bivšega komisarja za ljudsko prosveto Madame Lučačarski. Ob strani ima pose-

lijone in jih za čas sile nala-

gal na argentinske banke. Mar mu je bilo, če so mu pozneje dali brco, da je odletel, ne sašo do polnih jasli, ampak tudibolj izdele. Ni mu bilo treba zdihovati: Kopati kakega preoga ne znam, prositi me je sram! Za večkratnega milijonarja se kruh povsod dobi. Danes na gostoljubnem Švedskem živi lagodno, brezskrbno življenje in uživa nagrabljene milijone, vesel, da ni več v russkem 'raju', kjer bi se že drugi mastili ob njih.

"Vzemimo drugega boljševiškega velikaša, Leonida Krasina. Ko je bil na vladi, je prav on odredil podržavljanje vsega zasebnega kapitala v Rusiji. A najbolj se je že njim okristil sam. Že l. 1917 je naložil milijone, nič koliko, v inozemskie banke, seveda na svoje privatno ime. In kaj smo brali te dni? Da se bo njegova hčerka Ludmila poročila s francoskim vojvodom Roche-Foulcauld. Da kak vojvoda ne jemlje proletarskih berat, se razume. Bogata proletarska nevesta pa danes pomeni več, kot obubožana aristokratka. In Ludmila Krasin, hčerka nekdanih ruskih nemanič, je "dolarska princezinja". Dvajset milijonov zlatih rubljev dote bo prinesla svojemu možu.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v barabe, se je pozneje iz oportunitizma spriznjal z njimi. In njegova Maria Fjodorovna, nekdana gledališka igralka, je postala celo komisarinja za umetnost in gledališča. Pa se je tudi kot takana nosila. Bivša carica istega imena ni s takim pompon nastopal kot ona. Na razpolago je imela dva elegantna avtomobile, v katerih se je kot carica vozila v vladno palačo, da deli avdijence.

"Dejali so: V komunističnemu raju ne bo razločka med gospodo in priprrostimi. Vsi bodo enakovredni in enakopravni bratje in sestre. Zopet samo humbug. Poglejmo n. pr. Mario Fjodorovno, takozvanzo ženo znamenitega, zdaj že ravnega pisatelja Gorkija. Kajti bila je njegova žena št. 2, žena št. 1 je še živila. Dasi je on komuniste spočetka imel za njevredne v bar

Ameriški družinski koledar

Letnik 1937

Ameriški družinski koledar za leto 1937 je knjiga, ki bo razveselila vsakega, ki mu je za dobro štivo.

Né samo, da je bogat po vsebinu, ampak je ta vsebina bojerni klic delavstvu proti vsem sovražnikom ljudskih koristi.

Zanimive so v tem letniku ilustracije proti fašizmu, vzete iz evropskih, ameriških in južno afriških revij ter časopisov.

Povestni del

V tem letniku so zastopani vsi naši redni šotrudniki in nekateri, med njimi Milan Medvešček, prvič. V leposlovnem delu so sledči spisi:

Etbin Kristan, "Ženin se je vrnil"; Katka Zupančič, "Ena sama črka"; Ivan Jontez, "Podnečna dogodivščina"; Ivan Molek, "Lumberjack"; Anton Slabe, "Na fronti"; Janko Zega, "Obujen spomin"; Louis Beniger, "Peter Ponikvar"; Frank Česen, "Trije bratje"; Milan Medvešček, "Hunki Bill gurač Taracay"; Frank S. Tauchar, "Značilen pogreb"; Angelo Cerkvenik, "Starci grehi"; Vladimír Rijavec, "Sestri bajonarov"; Arkađij Averčenko, "Božični deček"; Ivan Vuk, "Zlato dežela, imenovana Ophir"; Kurt Tuchofsky, "Mesto v raju".

Opisi in članki

S članki so v tem letniku zastopani Angelo Cerkvenik, Etbin Kristan, Anton Garden in Frank Zaitz. Članka slednjih dveh sta ilustrirana s slikami, ki predstavljajo brutalnost in teror v fašističnih deželah. Kristanov članek obravnava problem privatne svobode pod socializmom in Cerkvenik pa posledice brezposelnosti med mladino. V članku "Staro v boju z novim" razpravlja Anton Garden o sedanjih trenijih po svetu. Frank Zaitz podaja pregled odnosa med deželami in tekme v pripravah za klanje in rušenje.

Dežela "solnčnih rož"

Anton Šular je za ta letnik priredil zgodbino slovenskih naselbin in Slovencev v Kansusu. Z ilustracijami vred obsega 36 strani. Nedvomno bo njegov spis zanimal ne samo Slovence v Kansusu in tiste, ki so nekoč živelii v državi "solnčnih rož", ampak tudi tisoče drugih čitateljev. Njegov spis je važen prispevek k zgodbini ameriških Slovencev in ima torej veliko vrednost tudi s tega gledišča.

Razni opisi

Frank Česen v posebnem članku opisuje znano podvzetje Slovencev v Detroitu, ki se je ustanovilo za izdelovanje avtov "trailerjev". Ivan Vuk je po Sven Hendinovi knjigi, pod naslovom "Mož na mesecu" priredil spis o lumi. Dalje je v koledarju članek o knjižnicah, statistični pregled svetovnih in drugih jezikov, iz katerega je razvidno, da je ruski drugi največji na svetu, ki pa kljub temu še vedno ni "svetoven" v smislu, kakor so angleški, nemški in francoski, čeprav se z njim shaja na "Sestini zemeljske obale". Leo Poljšak je zastopan v tem letniku z opisom pevskega zbora "Zarja", ki je slavil lani svoj jubilej dvajsetletnice.

Pesmi in druge

S pesmami so v tem letniku zastopani Katka Zupančič, Tone Seliškar, Mile Klopčič, Tone Maček, Fritz Brainin, Victor Hugo, Ivan Vuk, Shakespeare in par drugih.

Koledarski del vsebuje godovnik, datumne in razne druge koledarske podatke, natisne diplomatskih zastopstev, naslove jugoslovenskih podpornih organizacij, kratek pregled podatkov o svetovni vojni itd.

Na ilustracijah je ta letnik izredno bogat. Stanley Zele je v njemu zastopan s petimi originalnimi slikami.

Iz te vsebine je razvidno, da je tudi ta letnik vreden slovca, ki si ga je pridobil Ameriški družinski koledar tu in v starem kraju. Vezan je platno kot običajno.

Razveselite z njim svojce v starem kraju. Pošljite nam njih naslov in vsoto \$1. Poštino plačamo mi.

Vsa naročila za koledar naslovite:

PROLETAREC
2301 So. Lawndale Ave., CHICAGO' ILL.

PO KONCERTU ZBORA "ZARJE"

O pokojnem Johnu Frlugi

Cleveland. O. — Zahvalni dan je za nami. Vzdic velikim snežnim zametom je bilo pri "Zarjanih" prav živahnio in dvorana prilično dobro zasedena. Če bi nam bili vremenski bogovi milostlivejši, bi brez dvoma potrebovali Ribničane, da bi jo nam rezagnili. "Zarja" ima svoj krog prijateljev, napredno plat naselbine, na katere lahko računa. Na Zahvalni dan je bilo to ponovno potrjeno. Prihitali so iz vseh strani mesta, celo iz Girarda so bili s Selakovi in Kosinovi, ter Stolfa iz Toledo. Povedali so nam, da bi jih bilo ob drugačem vremenu veliko več.

"Zarja" je vsem tem, ki so prišli in tudi tistim, ki bi radi prišli pa jim ni bilo mogoče, hvaležna. Hvaležna je tudi vsem drugim, ki so v čem pomogli k uspehu te priredbe. Ob živi sliki je bila sestavljalna spominska knjiga, obsegajoča 27 strani, glavne zborove doživljajev. Uredba te knjige je zahtevala mnogo truda, katero je bilo izvršeno brezplačno. Sotrudniki te knjige so bili:

John Frluga je bil vedno vesel narave, pred vsem pevec, zato ga je pozvala vsa naselbina. "Zarja" in vsi, ki so ga poznali imajo nanj najboljši spomin.

Zopet je tužno donela pe-

RAČUN RAZPEČANIH ZNAMK J. S. Z.

ZA MESEC JULIJ 1936.

Družba in mesto	Redne	Naline	Izjeme	Mladinske	Prejemki	Grl. stanu stranke	Druž. in okr. organ.	Konv. fond J.S.Z.
ILLINOIS:								
Springfield	1	6	7	—	\$ 2.75	\$ —	\$ —	\$ .70
Chicago st. 1	48	48	—	—	31.20	10.37	5.15	9.60
KANSAS:								
Arma	4	7	8	—	4.05	1.18	.55	1.10
OHIO:								
Piney Fork	2	2	6	—	1.60	—	—	.40
Newburgh	4	2	3	—	2.65	—	—	.60
Maynard	3	3	—	—	1.80	—	—	.60
Girard	10	5	—	—	4.75	—	—	.50
Bridgeport	19	5	10	—	7.95	—	—	2.40
Power Point	—	5	1	—	1.80	—	—	.50
Collinwood	—	12	—	—	4.20	7.40	3.60	1.20
PENNSYLVANIA:								
Hermelin	4	1	—	—	1.55	—	—	.50
Canonsburg	9	2	1	—	3.45	—	—	1.10
West Aliquippa	9	2	—	—	3.40	—	—	1.30
Conemaugh	24	—	—	—	7.20	—	—	2.40
Forest City	2	3	—	—	1.65	—	—	.50
Imperial	2	2	—	—	1.30	3.00	6.01	.40
WEST VIRGINIA:								
Pursgrove	6	3	—	—	2.85	.90	.45	.90
WISCONSIN:								
Milwaukee	24	—	—	—	7.20	2.40	1.20	2.40
Skupaj	171	108	36	—	\$ 90.75	\$ 28.26	\$ 13.95	\$ 27.10

ZA MESEC AVGUST 1936

ILLINOIS:								
Oglesby	—	14	—	—	\$ 4.90	\$ —	—	\$ 1.40
Waukegan	14	6	—	—	6.30	—	—	2.00
Chicago st. 224	5	—	—	—	1.50	—	—	.50
Springfield	1	7	5	—	3.00	—	—	.80
La Salle	4	7	1	—	3.70	—	—	1.20
Member at large	6	—	—	—	2.10	6.46	3.20	.60
KANSAS:								
Arma	1	5	2	—	2.15	.62	.30	.60
MICHIGAN:								
Detroit st. 114	12	16	20	20	12.20	4.00	1.90	3.80
OHIO:								
Newburgh	1	2	1	—	1.05	—	—	.30
Maynard	1	2	1	—	1.75	—	—	.60
Maynard	1	2	4	—	1.50	—	—	.40
Cleveland	48	48	—	—	31.20	—	—	9.60
Salem	1	—	—	—	2.05	—	—	.60
Bridgeport	12	4	10	—	5.50	—	—	1.60
Members at large	8	—	—	—	2.40	14.04	6.95	.60
PENNSYLVANIA:								
Moon Run	2	2	16	—	2.10	—	—	.40
Sygan	13	—	18	—	4.80	—	—	1.30
Hermelin	4	1	—	—	1.55	—	—	.50
West Aliquippa	8	2	—	—	3.10	—	—	1.00
Canonsburg	7	3	1	—	3.20	—	—	1.00
Presto	5	1	—	—	1.85	—	—	.60
Forest City	2	3	—	—	1.65	—	—	.50
Imperial	2	2	—	—	1.30	—	—	.40
WEST VIRGINIA:								
Pursgrove	4	2	10	—	2.40	.70	.30	.60
WISCONSIN:								
Milwaukee	24	24	—	—	15.60	—	—	4.80
West Allis	4	15	10	—	6.35	6.80	3.35	1.90
Skupaj	190	177	77	20	\$ 125.20	\$ 38.67	\$ 18.85	\$ 36.60

ZA MESEC SEPTEMBER 1936

ILLINOIS:								
Chicago st. 16	6	6	—	—	\$ 3.90	\$ —	\$ —	\$ 1.20
Springfield	1	5	5	—	2.30	—</		

Once More—Workers Of The World Unite!

The capitalist class of the world is once more showing its determination to unite forces against the threat of any working class revolution.

German planes and Italian guns, bombing the cities of Spain, are one bit of testimony. The apparent readiness of "democratic" Britain to throw the Soviet Union to the Fascist wolves is another bit of testimony. Whether it be against the Spanish workers in a national quarrel or against the Russian workers in an international quarrel, international capitalism stands ready to combine forces—at the crucial moment.

The workers of the world were warned that this would be so. Right after the World War, revolutions broke out all over Europe. The workers in each country had to face not only their own rulers but also the rulers of other nations.

A Hungarian revolution was crushed by Roumanian troops, with French and British money, headed by a Magyar admiral.

A Finnish revolution was smashed by the Baltic troops of Junker Germany.

A threat of revolution in Austria and Germany was met by a counter-threat of the Allies that they would be in Berlin within twenty-four hours.

A Russian revolution had to fight off the armies of the world, including those of "democratic" America.

The Russian revolution was saved not only by the Red Army. The action of the British, French and Belgian working class in throwing their forces behind the Soviet Union was of decisive importance.

General strike! This was the answer of the European working class to their imperialist governments who were aiding Polish and White Guard generals in their war against the workers' regime in Russia. The fear of revolution at home stayed the hands of the British, French and Belgian capitalists in their haste to crush the revolution abroad.

Just as in the post-war years, so today! The only ally of the working class is to be found in the working class itself and those discontented sections of the population who will join with them in their program of social progress. The capitalist parties, no matter how liberal they claim to be and no matter how progressive they may have been, stand unitedly ready to sink a dagger into the back of the working class.

The task of saving the Spanish workers is placed in the hands of the workers. Money, men, munitions to the Spanish workers! A workers' blockade against the Spanish Fascists!

This is the task of the international working class, whether it be in America, France or the Soviet Union. Should the workers of the world fail in this job today they have only themselves to curse when tomorrow a stronger and more reactionary capitalism strikes its Fascist dink into the heart of the workers

After 2,000 Years
Peace on earth, good will to men, assured by standing armies and navies of twenty million men armed with 15,000 bombing planes, 37,000 machine guns, 23,000 tanks, 900 first-class battleships, 1,700 submarines and 11,000 containers containing 148,000,000 cubes of poison gas.

THE SPANISH LOYALISTS

The Spanish loyalists include most of the people of Spain. It is a conspicuous fact that, aside from some regular troops and particularly regular officers, the rebels have had to recruit their soldiers from the Moors in Africa. They could not get them from the Spanish people. Thus we see the hitherto almost unheard-of spectacle of the militarists of a given country attempting to conquer it with outside troops.

There are outsiders in the loyalist camp also, but there is no lack of natives. Since the revolt is largely a revolt of the military, the Spanish people who rushed to arms were lacking in knowledge of military tactics. Outside help in that respect is very welcome. It is as natural that lovers of liberty from all parts of the world should rush to the aid of the loyalists as that mere mercenaries should enlist in the army of the rebels.

The loyalists, in spite of disadvantages, have put up such a heroic defense that there is still hope—in fact, very high hope—that they will win.

We in America can help them with money for food and for hospital purposes, even if we cannot help them with guns. We can also help to enlighten the people of this country with regard to the nature of the line-up in Spain. The capitalist press of America has much mis-educated the people about it.

In fact, from the outset, the bias of the capitalist press in favor of the Fascists has been evident. They had Madrid falling into Fascist hands four months ago, for example. This was either the wish fathoming the thought, or else it was mighty slopping reporting. We think it was the former.—The Milwaukee Leader.

still living in the "democratic" countries.

The Soviet Union, unquestionably, has been unable to give Spain the sort of support Hitler and Mussolini gave their colleagues, not because Russia would not probably like to do it, but because the Soviet Union has become so enmeshed in capitalist diplomacy that it is unable to move without the blessings of Great Britain.

The powerful French working class is, likewise, unable to render the aid it would like to through its organized machinery. Blum's desire to maintain a People's Front Government, "at all costs," must even involve the cost of the establishment of Fascist states in Spain.

A new world war will be the acid test of international workers' solidarity. The continuance of the war will not weaken but will strengthen the revolutionary movement.

Such a growing movement will represent a direct threat to the continuance of the war and to capitalism. And just because of that, the capitalist countries will hesitate to continue the war, especially against any workers' state or workers' movement abroad.

International workers' unity today means international workers victory tomorrow!—Socialist Call.

And In Vain

There is something deeply affecting in the spectacle of a young man, in the prime of health and vigor, offering himself, a voluntary slave, in the labor market without a purchaser—eagerly proffering to barter the use of his body, the daylong exertion of his strength, the wear and tear of flesh and blood, bone and muscle, for the common necessities of life—and in vain—in vain! —Thomas Hood.

Should the workers of the world stand united, however, a new capitalist war will mean the death of capitalism.

German bombs, for use against the Spanish workers, are being filled

with sawdust by German workers. These German masses, especially if inspired by French and British and Belgian workers who will turn against their masters, can grind the entire German war machine to sawdust with their sabotage.

The horrors of war will drive millions into the camp of those revolutionary workers who will raise their banner against the war, the warmakers, and the war-making system. The continuance of the war will not be weakened but will strengthen the revolutionary movement.

International workers' unity today means international workers victory tomorrow!—Socialist Call.

There are people who seem to imagine that a world order and one universal law of justice would end human adventure. It would but begin. Instead of the adventure of the past, the "romance" of the cinematograph world, the perpetual reiterated harping upon the trite reactions of sex and combat and the hunt for gold, it would be an unending exploration on the edge of experience. Hitherto man has been living in a slum, amidst quarrels, revenges, vanities, shames and taints, hot desires and urgent appetites. He has scarcely tasted sweet air yet and the great freedoms of the world that science has enlarged for him.

To picture to ourselves something of the wider life that world unity will open to men is a very attractive speculation. Life will certainly go on with a stronger pulse, because it will have dispelled and conquered a hundred infections of body and mind that now reduce it to invalidism and squalor. We have already laid stress on the vast elimination of drudgery from human life through the creation of a new race of slaves, the machines. This—and the disappearance of war and the smoothing out of endless restraints and contentions by juster social and economic arrangements—will lift the burden of toilsome work and routine work, that has been the price of human security since the dawn of the first civilizations, from the shoulders of our children. Which does not mean that

they will cease to work, but that they will cease to do irksome work under pressure, and will work freely, planning, making, creating, according to their gifts and instincts.

"They will fight nature no longer as dull conscripts of the pick and plow, but for a splendid conquest. Only the spiritlessness of our present depression blinds us to the clear intimations of our reason that in the course of a few generations every little country town could become an Athens, every human being could be gentle in breeding and healthy in body and mind, the whole solid earth man's mine and its uttermost regions his playground.—H. G. Wells in The Outline of History.

History Will Administer Justice

By Joseph Schlossberg, Secretary of Amalgamated Clothing Workers of America

In July, 1914, on the eve of the World War, Jean Jaurès was assassinated in France. In June, 1922, Walter Rathenau was murdered in Germany. In June, 1924, Giacomo Matteotti was killed in Italy. In no case was the murderer punished. That was entirely in keeping with the logic of the situations. Except in a technical sense, those crimes did not consist in the violation of a written statute, which forbids the taking of human life without "due process of law." Those were crimes against a law of a different kind. The power which is to administer justice under that law has not, as yet, arrived.

Jean Jaurès was a brilliant socialist orator, a man of deep learning and of high ideals. But the bullet, by which Jaurès was killed, was aimed not at him individually, but, through him, at the opposition to war, at the war against war. At that moment of the most acute in-

ternational crisis, Jaurès, the mighty champion of peace, symbolized the opposition to war. The murder of Jaurès was, therefore, physically and symbolically, the murder of the peace movement.

Walter Rathenau was a statesman of post-war Germany, of the young but unwanted German Republic. One of the temporary achievements of the German Revolution was the removal of the medieval disabilities from the German Jews. To the pre-Hitler Hitlerites Rathenau was not a talented public official desperately struggling with the vital problems of his fatherland, but a freed bondman, a Jew, whose legal and political equality with his fellow countrymen was resented by his "racial superiors." Rathenau, the able, cultured and loyal state servant, was probably acceptable personally. The shot that ended his young life, and caused such injury to the anaemic republic, was fired at the principle of rights for national minorities; in this case at the emancipation of and rights for the Jews in Germany. The assassination of Rathenau was an attack upon those rights. They came to a complete end under Hitler.

Giacomo Matteotti was a Socialist member of Mussolini's Chamber of Deputies before all opposition parties were abolished. At first he was not among the outstanding figures in the Italian Socialist movement. It was the courageous fight against fascism, in the face of constant danger, that added to his stature. Matteotti was the spokesman for the great masses of articulate enemies of fascism. The murderer's hand that struck him down was less interested in Matteotti, the individual, and more in Matteotti, the symbol of the struggle against fascism.

In all three cases the purposes of the crimes were attained. The murder of Jaurès, on the eve of the most horrible international butchery, sent a shudder through the weak spine of the civilized world. But that was all. Jaurès was dead and so was the movement for peace. The assassination of Rathenau came to the same tortured world as a shock, but was soon gotten over and forgotten. Human rights generally, and the rights of national minorities in particular, were accepted as symbols. The world is waiting for the labor movements of the world to gather strength and act.

are steadily shrinking. The slaying of Matteotti aroused universal condemnation, for a moment. But with the silencing of Matteotti the speech was taken from the movement which had found expression through him. Since the enactment of the Jaures, Rathenau, and Matteotti tragedies, the regimes of murder, oppression and general reaction have been on the increase. The darkness, far from breaking, has become thicker and heavier.

It was no accident that the perpetrators of these crimes were not punished. Victors are never punished. And how could an ordinary court, set up to deal with individual crimes and criminals, deal with crimes committed by a ruling regime? Those very courts are themselves the creatures of the criminal regime. In such cases the criminals go unpunished.

Will justice never be done in the above cases? It will. Perhaps not to the guilty individuals. Nor does that matter. Justice can be done in only one way:

A powerful organized working class, spiritually strong enough to have a firm will of its own, and numerically strong enough to enforce its will, will avenge the murder of Jaurès by making international warfare impossible. It will refuse to feed war with men, munitions and supplies. That will make the world safe for peace. The international working class, embracing all the peoples and nationalities on earth, will secure national and personal rights to all. That is the only answer there can be to the Rathenau murder. The young David, the labor movement, who is now emerging from a world of chaos and destruction, carries death in his sling for the fascist monster Goliath. We must have faith in the ability of the coming labor movement to make the world safe for the people. There is no other hope; there is no other justice. If Jaurès, Rathenau and Matteotti were able to speak, they would accept this justice as complete vindication of the causes for which they were accepted as symbols. The world is waiting for the labor movements of the world to gather strength and act.

SEARCHLIGHT

By
DONALD
J.
LOTRICH

Mrs. Wallis Simpson and the King of England are the talk of the world right now. Everywhere the poor people are guessing whether they will be wed. The English cabinet has made it a major issue, more important than the problem of unemployment of millions or the very existence of many more millions of inhabitants. The English colonies seem to be all upset about it too and threaten to do many things if it should come to pass. The fuss is merely whether a commoner of just ordinary red blood can marry a blue-blooded royalist. And while millions cramp their necks to get a peek at the famous couple, while hundreds of millions more pass up suppers to gobble up the dirt of the bleached scandal sheets, while millions and millions sympathize with the couple thoughtful people will detest the noise and squabble of the great throng of thoughtless minds.

There is nothing basic for Socialists in the controversy. No principle of any kind, so far as conscious workers are concerned, are involved. It is wrong to see so much drummed up energy go to waste, to useless waste. It is criminal to see a government of the people stress the side of the exploiters and the social elite while that same government fails to properly care for the great herd of real useful men and women. King Edward is as useless as a fifth wheel to a baby carriage. Mrs. Simpson has never done anything to have a right to live her luxurious life. Others have supported both of them. The useful work of the laboring man has made Eddy a playboy. Royal blueblood! Pshaw! The very same kind of blood trickles thru their veins as goes thru the veins of the lowest outcast, the tyrants, the hoboos. No different! He holds his position fraudulently. He has never earned it and his ancestors robbed others, killed millions and decapitated hundreds of millions more, to assert their undivine governing position. No, to sensible people this hallyloo is disgusting and only proves again how dumb the people really are to lose their heads over an empty nothing. It may take the royal bluebloods down a notch or two if the King should marry a commoner but even that means nothing.

The Executive Committee of the Yugoslav Socialist Federation held its regular monthly meeting last Friday and among other decisions ordered to push the appeal for funds for the cause of the Spanish workers more energetically than heretofore. Good reports were had on the 1937 Almanac and reasonably fair tour of Chas. Pogorelc and a number of other speakers.

The Chicago meeting of the three Spanish government representatives was well attended at the Coliseum last Friday night and a good amount secured to help the Spanish cause. May they buy many guns with the money and thereby lick the fascist tyrants.

NOTE

More English reports and Articles on Page 5.

A GAME THAT NEVER GROWS OLD!

